

DOBŘÁ ŠKOLKA RESPEKTUJE OSOBNOST DÍTĚTE

Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání byl poprvé vydán v roce 2001, čímž byla spuštěna reforma v mateřských školách, v aktualizované verzi byl schválen v roce 2004. Co měla reforma vlastně přinést a do jaké míry se její cíle uskutečnily? Jaké změny by měla znamenat revize RVP PV, která v současnosti probíhá? Na toto téma jsme rozmlouvali s Martinou Kupcovou, která měla v minulých letech na starosti koncepční práci pro mateřské školy.

Napřed bych se ráda ohlédla za průběhem reformy ve školkách. Co bylo vlastně cílem zavedení rámcového vzdělávacího programu?

Dokud se používaly osnovy, probíhala výuka podle časově tematických plánů, které byly poměrně striktní a neumožňovaly tvořivost učitelů. Iniciale vytvořit nový vzdělávací program vzešla z řad pedagogů MŠ. Při koncipování nového obsahu jsme se inspirovali programy, které se orientovaly na osobnost dítěte, jako je Zdravá škola či STEP by STEP, využili jsme i prvky školy waldorfské či Montessori. Hlavním principem rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání (RVP PV) je individuální přístup k dítěti a integrované vzdělávání v podobě tematických celků, při nichž se dětem nabízí určité téma z nejrůznějších úhlů pohledu. Např. téma „Voda“ se objevuje v písničkách a říkankách,

má větší motivaci a lépe si vybavuje nové poznatky. Proto se také hlavní metodou vzdělávání v MŠ stalo činnostní, prožitkové a situační učení a je kladen důraz na kooperaci.

Jak mateřské školy tyto nové prvky přijaly?

Řekla bych, že mateřské školy přijaly reformu za svou. Bylo to vidět i na Metodickém portálu, kde se v prvním období objevovalo nejvíc příspěvků právě z oblasti předškolního vzdělávání. Přitom bych ráda upozornila, že reforma v MŠ probíhala bez jakékoli finanční podpory. Samozřejmě některé učitelky by raději zůstaly u zavedených metod, kdy bylo podrobně stanoveno, co mají s dětmi dělat. Tvůrčí přístup není každému vlastní a navíc znamená také víc práce. Ale většina vyučujících si zároveň uvědomovala, že je to „dobrá“ práce, a pustily se do ní s chutí.

V 91. mateřské škole v Plzni se učitelky zajímají o názory dětí

keré se děti učí, pak s učitelkou dělají různé pokusy se skupenstvím, hledají obrázky o vodě v encyklopediích, při pohybové výchově zase třeba přeskakují potůčky a pak samozřejmě poznávají vodu také přímo v přírodě.

Co jste od tohoto nového přístupu očekávali?

Uvědomovali jsme si, že děti v předškolním věku vnímají skutečnost přes své city a prožitky. Když je nějaká informace spojena s takovým prožitkem, dítě si ji lépe zapamatuje,

Jaké výhody přináší nový přístup dětem?

U dětí v předškolním věku je třeba brát v úvahu, že se vyvíjejí velmi nerovnoměrně, pedagog je musí pozorně sledovat, odhadnout, co které dítě potřebuje, a podle toho koncipovat jeho činnost. Aplikuje přirozenou formou individuální přístup. Osobnostně orientovaný model takový přístup předpokládá, zatímco dříve to šlo jen s obtížemi. Jsem si ale vědoma, že tato vize RVP PV je těžko realizovatelná v současné situaci, kdy je ve třídě přes dvacet dětí.

Martina Kupcová se věnovala koncepční práci pro mateřské školy ve Výzkumném ústavu pedagogickém v letech 2003–2011. Měla na starosti také část Metodického portálu RVP.CZ věnovanou předškolnímu vzdělávání. Od ledna do dubna 2012 se o problematiku mateřských škol starala na MŠMT, kde vedla mimo jiné pracovní skupinu pro revizi rámcového vzdělávacího programu.

Jak ve školkách probíhá příprava vzdělávacích programů?

V „mateřkách“ se kromě ŠVP připravuje také třídní vzdělávací program. Ten je konkrétnější, ale zároveň se průběžně mění podle potřeb dané třídy, podle toho jakou mají děti úroveň ve svém rozvoji a učení. Když v září děti nastoupí do školky, nelze dopředu odhadnout, co a jak rychle budou zvládat. Každé dítě je trochu jiné a vyvíjí se podle svých možností. Proto se postupné plánování integrovaných bloků (tematických celků) musí přizpůsobovat výsledkům průběžného sledování dětí a zařazují se ty očekávané výstupy, které je třeba rozvíjet a posílit.

Mateřské školy nebudou mít standardy

Pro mateřské školy měly vzniknout standardy, setkalo se to ale s neshodou odborníků. Místo nich byly proto vytvořeny konkretizované očekávané výstupy. Nejsou to ale vlastně skryté standardy?

Taková kritika se ozvala, ale myslím, že není úplně na místě, protože standardy jsou závazné a jejich plnění měřitelné, zatímco konkretizované očekávané výstupy mají spíš pomáhat učitelkám MŠ s přípravou vzdělávací nabídky.

Jejich zavádění je ale hodně významné i z toho hlediska, že se stalo součástí projektu Podpora pedagogů mateřských škol, který by měl poprvé do těchto škol přinést finanční prostředky z ESF. A větší přísun peněz by mohl znamenat i velký impuls pro jejich rozvoj.

DOBŘÁ ŠKOLKA RESPEKTUJE OSOBNOST DÍTĚTE

Pokračování ze str. 1

V současnosti také probíhá revize rámcových vzdělávacích programů pro základní a předškolní vzdělávání. Co je podle vašeho názoru tedy třeba změnit v RVP PV?

Na MŠMT jsem vedla malou pracovní skupinu, která měla revizi RVP PV na starosti. Pracovala v ní doc. Eva Šmelcová z Univerzity Palackého v Olomouci, Irena Borkovcová z ČŠI a učitelka Ivana Tichá jako zástupkyně praxe. Vycházeli jsme z výsledků šetření, které provedl Výzkumný ústav pedagogický ještě v době svého samostatného působení. Zjistil, že mateřské školy přistoupily ke změnám velmi pozitivně, bylo tedy jasné, že tento dokument nepotřebuje nějaké zásadní změny.

Jaké revize jste tedy navrhli?

Naše zadání znělo: zkrátit a zjednodušit příliš složité pasáže RVP, doplnit některé důležité pojmy, jako je např. funkční gramotnost, a také sjednotit terminologii. To všechno jsme také udělali. Další změna se týká formulací typu „mělo by se“ či „dítě by mělo“ apod. Tyto obraty mají být nahrazeny jednoznačnějšími výrazy – ale pouze tam, kde to bude možné a logické. Kromě toho jsme hodně diskutovali o tom, jak to udělat, aby školy věnovaly pozornost vlastnímu hodnocení, přestože po novelizaci „školského“ zákona o tom nemusí psát žádnou zprávu a samostatná kapitola o vlastním hodnocení byla v RVP zrušena. Uvědomovali jsme si ale, že školy bez sebereflexe nemohou dál rozvíjet svou kvalitu. Navrhli jsme tedy, aby vlastní hodnocení bylo zahrnuto do jednotlivých kapitol RVP.

Jakým způsobem by se mělo při revizi dále postupovat? Obzvlášť s ohledem na to, že byl pro zavedení revidovaného RVP stanoven termín 1. 9. 2012?

Mám z toho trochu rozporný pocit. Každopádně jsem přesvědčena, že je potřeba ještě o změnách RVP diskutovat, že k vyjádření by měli dostat možnost také učitelé a odborná veřejnost.

Zoja Franklová

IPN PODPORA PEDAGOGŮ MATĚRSKÝCH ŠKOL

Projekt byl spuštěn k 1. 4. 2012 a zároveň k němu byla vyhlášena veřejná zakázka. Jeho příprava probíhala ještě v období, kdy se předpokládalo, že vzniknou standardy pro MŠ. Termín standardy tedy v tomto případě znamená konkretizované očekávané výstupy. Obsah projektu je zaměřen primárně na rozvoj profese pedagoga mateřské školy, nabízí tak vzdělávání v oblastech, které učitelky i učitelé využijí ve své práci. Zvýšení odbornosti učitelů bude mít pozitivní dopad i na vzdělávání dětí.

Aktivita:

- Implementace standardů (konkretizovaných očekávaných výstupů) předškolního vzdělávání do praxe MŠ
- Rozvoj předčtenářské a předmatematické gramotnosti dětí v MŠ
- Řečový preventista v MŠ
- Jazykové a metodické vzdělávání pedagogů MŠ v AJ
- Vzdělávací program na podporu ICT
- Konzultační centrum pro podporu kurikulární reformy MŠ

ŽÁDNÉ DÍTĚ

Na osobní zkušenosti s hledáním vhodné mateřské školy pro své děti jsme se zeptali Davida Součka ze společnosti Kalibro.

Podle jakých kritérií jste vybírali školkou pro své děti?

Hledali jsme asi trochu atypicky. Syn byl velmi šikovný, všechno mu šlo dobře, ať už se jednalo o manuální činnosti, mluvení, nebo paměť. Jeho kamarádi na tom byli podobně a my jsme nechtěli, aby si myslel, že všichni musí být takoví. Hledali jsme tedy školkou, kde jsou děti s různými dispozicemi. Z tohoto hlediska jsme si nakonec vybrali Fakultní mateřskou školu se speciální péčí v Arabské ulici, a to přesto, že není bezprostředně blízko od našeho bydliště. V každé třídě tu jsou namíchány děti různého věku i schopností, včetně dětí s postižením, ať už jde např. o autismus, nebo tělesné postižení. Kromě toho tady velmi hezky pracují i s rodiči, ti mají možnost zapojit se do práce školky – chodí pomáhat, zúčastňují se společných akcí i o víkendech. Navíc sem mohou chodit i starší či mladší sourozenci dětí. Třeba žáci z prvních nebo druhých tříd

LESNÍ ŠKOLKA

Manželé Michkovi dávají své děti už druhým rokem do mateřské školy, které se říká „lesní“. O tom, co je k tomu vedlo, jsme mluvili se Stanislavem Michkem.

Proč jste dali své děti do lesní školky?

Prvotní příčinou byla vlastně nedostatečná kapacita míst ve veřejných mateřských školách, lesní školka se nabízela jako alternativa. Kromě toho nás ale lákala i její program – že děti budou po většinu dne v lese, seznámí se s přírodou, naučí se v ní pohybovat a rozumět jí. Líbilo se nám také, že tu lektori využívají alternativní pedagogiku, jako např. waldorfskou nebo Montessori, mají k dětem individuální přístup a mnohem víc komunikují i s jejich rodiči. Měli jsme s tím dobré zkušenosti, a když jsme se pak přestěhovali k Třebechovicům pod Orebem, využili jsme pro děti také lesní školkou v Hradci Králové.

Lesní školky nejsou zařazeny v síti škol – jaký mají vlastně status a kdo je zřizuje?

Tyto školky nedostávají žádné peníze od státu a celý jejich provoz včetně platů pro lektory musí hradit rodiče. Jsou zřizovány jako lesní kluby, které provozují například obecně prospěšné společnosti. Dále se snaží získávat finanční prostředky z grantů od různých donátorů.

Jak je pobyt v lesní školce zorganizován? Mohou děti někde spát a je také zajištěna jejich hygiena?

Každá lesní školka je jiná, některá má zázemí v teepee, jiná v jurtě, některé mají třeba postavený srub. Samozřejmě není možné očekávat splachovací záchod nebo teplou vodu z kochoutku, ale vždycky je to prostředí, kde jsou

91. MŠ v Plzni: pod vedením paní učitelky Renaty Kočandrlové, Ivany Vlkové a Jindry Novákové nastudovaly děti hudební pásmo „Ptačí pohádka“.

NEZAOSTÁVÁ

základní školy se sem ještě vracejí za svými kamarády, aby si společně pohráli.

Jak si děti v takové školce zvykají?

Protože jsou v každé třídě zastoupeny děti různého věku, přichází na začátku roku vždycky jen několik nových žáků a ti mohou chodit s mámou nebo tátou do školky tak dlouho, dokud si nezvyknou – třeba týden, 14 dní nebo i měsíc. To je opravdu velká vstřícnost, která se ale školce vyplatí, protože pak jsou tady děti tak rády, že ani nechtějí odejít domů.

Učit v téhle školce asi není úplně jednoduché...

To určitě ne a také jsme ocenili, že se učitelé a učitelky na práci s dětmi pečlivě připravují, probírají každé dítě individuálně a zvažují, jaké činnosti by mu mohly prospět. Mimochodem na to, že jsme zvolili právě tuto školku, mělo vliv i to, že tu učí nejenom ženy, ale také muži.

Když jsou zde integrované děti s různými druhy postižení, neznamená to pro ty

zdravé děti, že se nemohou rozvíjet tak rychle, jak by mohly v jiném prostředí?

Je tu jen jedno omezení – když má některé integrované dítě problém, musí se mu učitel přednostně věnovat a ti ostatní musí počkat. Ale to je bohatě vyvážené tím, jak nápadité projekty tady probíhají. Přitom práce s dětmi vypadá tak, že se při nich může každý uplatnit podle toho, co mu jde. Když jsem poprvé přišel do této školky, ani jsem hned neviděl, které děti mají nějaké postižení, protože každé dítě dostává takovou úlohu, ve které nezaostává. Nesoutěží se tady, spíš je důležité jít společně za stejným cílem. Například při projektu „Život na louce“ si děti upravily učebnu jako louku, vyzdobily ji zelenými fáborky a žily tu jako broučci v trávě, hrály si, plazily se, vymýšlely si různé hry. Myslím, že život tu je mnohem bohatší než v „normální“ školce. Pro integrované děti je pobyt v ní velký posun dopředu, je to ale přínos i pro děti zdravé, protože vidí, že když někdo nemůže na nohu – tak je to normální. My s manželkou považujeme tuto školku za velké štěstí, a když byly dceři tři roky, dali jsme ji také sem.

MATEŘSKÁ ŠKOLA MŮŽE PODPOROVAT KREATIVITU DĚTÍ

Jaké změny přineslo zavedení školních vzdělávacích programů (ŠVP) i jak probíhá běžný den ve školce, jsme zjišťovali v 91. MŠ v Jesenické ulici v Plzni. Rodiče předškoláků se s námi podělili o své zkušenosti s mateřskými školami a s problémem nedostatku míst v nich.

„Už ji nekrm, je přežraná,“ říká s vážnou tváří asi čtyřletá dívenka své kamarádce, která na zahradě mateřské školy trhá snítku trávy a přikládá je k ústům malé houpací žirafy. Opodál skotačí skupinka dětí na dřevěných prolézačkách, další na pískovišti spřádají plány na odpoledne a víkend. Představivost malých předškoláků je obdivuhodná. Věci, které by dospělí mjeli bez povšimnutí, před nimi ožívají a stávají se jejich kamarády. Každý den začíná nové dobrodružství plné her a poznávání.

Prožitkové učení

Třída Kapříků v 91. mateřské škole v Jesenické ulici v Plzni se v květnu věnovala „čarodějnickému tématu“. Děti připravovaly kouzelné lektvary z potravinářských barviv a přirozenou cestou tak poznávaly, jak se jednotlivé barvy smícháním mění v jiné. „Experimenty děti nesmírně baví, učení spojené s prožitkem jim navíc lépe utkvívá v paměti,“ říká ředitelka školy Marie Hrachovcová. Vzdělávací program mateřské školy klade na prožitkové učení a provádění pokusů velký důraz. Brzy na jaře děti například sázely fazole a pozorovaly jejich klíčení, nyní se učí poznávat základní druhy stromů, keřů a bylin. Ne však tím způsobem, že by jim učitelky vždy jen samy říkaly, jak se rostliny jmenují. „Když po tom děti samy pátrají, zeptají se třeba rodičů, pojmy si mnohem lépe osvojí,“ popisuje učitelka Iveta Burešová. Poslední týdný školního roku prožije třída ve znamení Ferdý mravence. Na vycházkách do přírody budou děti pozorovat hmyz a zvířata, na závěr roku rodičům připraví divadelní vystoupení s „ferdovským tématem“. Pobyt dětí venku, ať už na školní zahradě, nebo v blízké rekreační oblasti, je pro mateřskou školu prioritou. „Veškeré vzdělávací činnosti se snažíme přenášet ven. Dětem to dává mnohem víc, než kdybychom jim vše ukazovali jen na obrázku,“ říká Marie Hrachovcová. Témata výuky se připravují dopředu, jejich náplň však není striktně daná, učitelky se přizpůsobují také nápadům svých žáků. „Jak téma zpracujeme, se odvíjí i od toho, co děti vymyslí,“ potvrzuje učitelka Monika Chlupáčová. Sama čerpá inspiraci pro výuku a pokusy hlavně v knížkách a na internetu.

Důležitá je komunikace s rodiči

Krátce po deváté hodině přichází do třídy Kapříků druhá paní učitelka, aby část skupiny doprovodila na plavání. Děti ji s nadšením vítají. Stejně spontánně reagují na mé dotazy a se zájmem vyprávějí, co ve školce

NAUČÍ ROZUMĚT PŘÍRODĚ

Jak se v lesní školce líbí dětem? Chodí tam rády?

Děti chodí do školky rády. Mají tam své kamarády a velmi dobré učitele (jak ženu tak i muže), kteří se jim intenzivně a s nadšením věnují. Jsou v prostředí, kde se cítí dobře a mohou si ho do jisté míry upravit, neustále v něm objevovat a poznávat nové taje přírody a rozvíjet se.

Připraví taková školka dítě i na školní docházku?

Myslím, že je to podobné jako u běžné mateřské školy, jenom se volí jiné prostředky. Např. když jde o rozvoj jemné motoriky, tak v běžné školce děti třeba navlékají korále nebo stříhají nůžkami, zatímco v lesní školce pracují s tím, co najdou v přírodě – s bobulemi, kamínky, větvičkami apod. Obě školky ale dospějí ke stejnému cíli.

Teď ale plánujete zapsat vaše děti do veřejné školky – jaký to má důvod?

Už teď to máme zorganizováno tak, že naše děti chodí do lesní školky jen dva dny v týdnu a po zbytek času jsou ve veřejné školce. Takže vlastně dokončíme přesun do ní. Jedním z důvodů je to, že kamarádi našich dětí už tam v příštím školním roce také nebudou chodit. Ke změně nás vede i poměrně velká vzdálenost lesní školky, děti tam musíme dovážet, a navíc když nemá dotace od státu, tak je také poměrně nákladná.

Zoja Franklová

Lesní mateřská škola U Tří veverek v Hradci Králové

děti část dne v klidu, menší mohou spát, větší si potichu hrají. Naše současná školka využívá skautskou klubovnu – tedy budovu s běžným sociálním zázemím.

Jinak jsou děti pořád v lese? Nemohou být třeba na louce?

Samozřejmě, že si děti hrají také na louce, dělají procházky. Naše školka např. má svou základnu v zahradě cca 200 metrů od lesa. Důležité je ale to, že jsou děti převážnou část dne bezprostředně v přírodě.

Pokračování na str. 4

MATEŘSKÁ ŠKOLA MŮŽE PODPOROVAT KREATIVITU DĚTÍ

Pokračování ze str. 3

dělají nebo jaká mají doma zvířátka. „Já se těším i v tramvaji sem do školky,“ říká asi čtyřletý klučina. Nejde mu nevěřit. V bezprostředním chování a důvěřivosti dětí je znát, že se u dospělých ještě nesetkali se špatným jednáním. Ne všichni jejich vrstevníci ovšem sdílí podobné nadšení.

Synovi paní Ireny se první dva roky v nejméně známé plzeňské školce líbilo. Když ale přišel do třídy předškoláků, kterou vedou jiné učitelky, radost byla ta tam. „Je to boj. Učitelky na děti křičí, je rád, že už může jít do školy,“ konstatuje

paní Irena. Její tvrzení o špatném přístupu pedagogického personálu vychází nejen ze synových, ale i z jejích zkušeností. „Učitelky se na děti běžně rozkřiknou i před námi. Když tam rodiče nejsou, musí to být ještě horší,“ popisuje maminka šestiletého chlapce. Se vzdělávacím programem školy je ale spokojená. Líbí se jí, že je pestrý, děti mají možnost výběru z řady kroužků, chodí do divadel a za každého počasí do lesa. Přístup učitelů však podle ní atmosféru ve třídě kazí.

Do stejné mateřské školy chodí také dcera paní Petry. Ta říká, že komunikace ze strany učitelů a vedení školy vůbec není a rodiče se musí sami hodně ptát, chtějí-li se o aktivitách ve školce něco dozvědět.

V 91. MŠ v Plzni funguje podle ředitelky Marie Hrachovcové komunikace s rodiči velmi dobře. Před koncem školního roku rodiče vyplňují anketu, v níž vedení školy zjišťuje, jak děti chodí do školky rády, a rodiče mohou přispět svými nápady a podmínkami. „Je to pro nás zpětná vazba. Rodiče uvádějí, co by chtěli vylepšit, nebo zda je materiální vybavení dostatečné,“ říká Marie Hrachovcová.

Nový prostor pro kreativitu

Kolektivy dětí v mateřské škole v Jesenické ulici v Plzni jsou věkově smíšené, dítě zůstává v jedné třídě po celé tři roky. Možné obavy z toho, zdali větší děti nebudou menší „odstrkovat“, ředitelka školy vyvrací. „Se smíšenými kolektivami máme velmi dobré zkušenosti. Někdy se tu dokonce vytváří téměř sourozenecké vztahy, starší děti se starají o ty mladší. Malé děti naopak vidí ve starších vzor,“ vysvětluje Marie Hrachovcová. Práce ve třídách je skupinová, menší děti si hrají, větší se vzdělávají. Aby se takový program dal zvládnout, během hlavních dopoledních činností se dětem věnují dvě učitelky. „Je to úctyhodná práce. Vést smíšený kolektiv je

mnohem náročnější, co se týče organizace a přípravy dne,“ konstatuje ředitelka školy. Vložená energie se však učitelkám brzy vrací. „Během školního roku se vždy vytvoří určité vazby – jak mezi dětmi, tak mezi rodiči a učitelkou,“ říká Marie Hrachovcová. Jak dodává, jejím kolegyním vyhovuje, že se děti ve třídách každým rokem nestřídají a mohou se jim tak věnovat po celou dobu jejich docházky do mateřské školy.

Zavedení školních vzdělávacích programů (ŠVP) podle ředitelky 91. MŠ v Plzni otevřelo nový prostor pro uplatnění kreativity a učitelkám přineslo větší možnost sebe-

Řada rodičů je zoufalá, neboť jim nepřijetí dítěte do mateřské školy komplikuje návrat do zaměstnání. Paní Irena tuto situaci popisuje jako začarovaný kruh. „Dokud nemáte jisté místo ve školce, neseženete práci. A do školky dítě nevezmou, pokud nepřinesete razítko od zaměstnavatele.“ Podle doporučení ombudsmana by se kritérium zvýhodňující děti zaměstnaných rodičů využívat nemělo, protože se přímo netýká dětí, jimž je vzdělávání určeno. Navíc přehlíží vzdělávací funkci mateřských škol a staví je do role pouhé „hlídací služby“.

Vedení školek však kritérium zaměstnanosti chápe jako opodstatněné. „Zdá se nám nespravedlivé nepřijmout děti zaměstnaných matek, které mateřskou školu potřebují, protože by jinak přišly o svoji pracovní příležitost,“ vysvětluje ředitelka 91. MŠ v Plzni. Při vyhodnocování žádostí tam má stejnou váhu jako zaměstnání také evidence matky na úřadě práce nebo její prezenční studium. Zohledňuje se i rodičovská dovolená s dalším dítětem, ovšem s nižším bodovým ohodnocením než u zaměstnání. Mateřská škola přijímá vždy tolik dětí, kolik ji v daném roce opouští. Pro příští školní rok obdržela celkem 161 přihlášek, z toho 57 dětí do školy nastoupí, zatímco 74 jich přijato nebylo. Třicet rodičů vzalo přihlášku zpět, protože dítě přijali v jiné školce.

Vytvořit nová místa však nelze mávnutím kouzelného proutku. Vyžaduje to velké investice, na které v rozpočtech měst a obcí nejsou prostředky. „Za poslední čtyři roky jsme navýšili kapacitu mateřských škol o 550 míst. Vytvoření jednoho nového místa vychází na 50 tisíc korun,“ přibližuje vedoucí Odboru školství, mládeže a tělovýchovy plzeňského magistrátu Eva Prokopová. Problém je podle ní také v tom, že se hodně lidí z města odstěhovalo do okolních obcí, ale školku pro děti hledají v Plzni.

Nedostatek míst v mateřských školách je ve městě opravdu kritický. Od září do školky nově nastoupí 1 435 dětí, téměř stejný počet (1 294) bude čekat na dodatečně přijetí nebo hledat jinou alternativu.

Alena Nová

Sára Pavlendová, 91. MŠ v Plzni: „Zaječí rodina“

realizace. V souladu s ŠVP si každá třída vytváří svůj třídní vzdělávací program, který se kromě všestranného rozvoje osobnosti dítěte hlouběji zaměřuje na specifické činnosti – například výtvarné, hudební, přírodovědné, či jazykové. Rodiče dětí školou povinných své potomky často přihlašují na kroužky různého zaměření a přejí si, aby děti už od útlého věku v nějaké oblasti vynikaly. V mateřské škole to však podle Marie Hrachovcové běžné není. „Rodiče tomu nechávají volný průběh. Spíš jsou mile překvapeni, že dítě mělo velký úspěch v nějaké činnosti, přestože doma se tím směrem neprojevuje,“ vysvětluje ředitelka školy. Mateřská škola spolupracuje se dvěma základními uměleckými školami, které děti zapojují do soutěží nebo u nich například zjišťují hudební nadání. „Pokud se u dítěte talent projeví, škola rodiče osloví. Záleží na nich, jestli toho využijí, nebo ne,“ doplňuje Marie Hrachovcová.

Začarovaný kruh

Problém s nedostatkem míst v mateřkách se následkem baby-boomu posledních let každým rokem prohlubuje. Podle statistických údajů ministerstva školství bylo pro tento školní rok v celé České republice odmítnuto téměř 50 tisíc přihlášek, zatímco před pěti lety to byla přibližně čtvrtina tohoto počtu.

NÚV Národní ústav
pro vzdělávání
školské poradenské zařízení a zařízení pro
další vzdělávání pedagogických pracovníků

PŘÍLOHA čtvrtletníku VZDĚLÁVÁNÍ

Ročník 1, ISSN 1805-3394

Číslo 2/2012 vyšlo 15.6.2012

Vydává: NÚV, Weilova 1271/6, 102 00 Praha 10

Tel.: 274 022 111

www.nuv.cz, redakce@nuv.cz

Redakce: Zoja Franklová, Alena Nová, Jan Klufa

Grafika a sazba: Jan Velický